Ձիթենու պատմությունը. Հակոբ 5

Իսրայելի ցրումը

Քրիստոսի ժամանակից առաջ (հատվածներ 3–14)

Ընտանի ձիթենին (Իսրայելը) սկսում է փտել (հատվածներ 3–4):

Տերն էտում և պարարտացնում է այն, մի քանի նոր ճյուղեր են աճում, սակայն նրա կատարը չորանում է (հատվածներ 4–6):

Հիմնական ճյուղերը հեռացվում են և պատվաստվում են վայրի ճյուղեր, նուրբ ճյուղերը թաքցվում են (հատվածներ 7–14):

Չորացած ճյուղերը այրում են (հատվածներ 7, 9):

Վայրի ձիթենի (Հեթանոսներ, հատվածներ 7, 9)

Բնական ճյուղերը թաքցվում են այգու ամենաստորին մասում:

Աստված տեսավ հին Իսրայելի ուխտադրժությունը: Նա ուղարկեց մարգարեների, որ ապաշխարություն աղաղակեն, սակայն քչերը լսեցին: Նա թույլ տվեց, որ ամբարիշտները ոչնչանան և առաջ բերեց հեթանոսներին: Իսրայելի մի քանի արդար ճյուղերը ցրվեցին ամբողջ աշխարհով մեկ:

Քրիստոսի ժամանակը

(հատվածներ 15–28)

Բարի պտուղ (հատվածներ 15–18)

Անբերրի հող, բարի պտուղ (հատվածներ 20–22)

Ավելի անբերրի հող, բարի պտուղ (հատված 23)

Պտուղ (այս ճյուղն այլևս չի հիշատակվում հատված 24)

Լավ հող, լավ և վատ պտուղ (հատված 25)

Աստված տեսավ, որ Իսրայելը (հին արմատով ծառը) փրկվել էր և տվել բարի պտուղ: Իսրայելի ցրված ճյուղերը նույնպես տվել էին բարի պտուղ, բացառությամբ նեփիացիների ու լամանացիների, որոնց պտուղները մասամբ լավն էին, մասամբ՝ վատը:

Մեծ ուրացություն

(հատվածներ 29–49)

Վատ պտուղ (հատվածներ 29–37)

Վատ պտուղ (հատվածներ 39, 46)

Վատ պտուղ (հատվածներ 39, 46)

Միայն վատ պտուղ (հատվածներ 39, 46)

Աստված տեսավ, որ քրիստոնեությունը (հին արմատով ծառը, կազմված և՛ իսրայելացիներից, և՛ հեթանոսներից) դարձել էր անպետք, բայց արմատները դեռևս լավն էին: Բնական ճյուղերը, որ ցրվել էին, նույնպես անպետք էին դարձել:

Իսրայելի հավաքումը

Ավետարանը տարածվում է ամբողջ աշխարհով մեկ (հատվածներ 50–76)

Հազարամյակ (հատվածներ 76–77)

Բոլոր ծառերը մեկ են դառնում և տալիս բնական պտուղ (հատվածներ 74–76):

Բնական ճյուղերն աճում են, վայրի ճյուղերը այրվում (հատվածներ 57–58, 65–73):

Ցրված ծառերի ճյուղերը հետ են պատվաստվում մայր ծառին (հատվածներ 52–53):

Ցրված ծառերի ճյուղերը հետ են պատվաստվում մայր ծառին (հատվածներ 54–56):

Երբ վատ պտուղը նորից գա, լավ պտուղը կհավաքվի այգուց և այգին կայրվի կրակով (հատված 77):

Աստված և Նրա ծառաները վերականգնում են ավետարանն իր ողջ մաքրությամբ: Նրանք սկսել են հավաքել ցրված Իսրայելը և տանել Ավետարանն ամբողջ աշխարհին: Մինչ արդարությունն ավելանում է, ամբարիշտները ոչնչացվում են, մինչև ամբարշտություն չմնա (Հիսուս Քրիստոսի Երկրորդ Գալուստը): Արդարությունը կտևի երկար ժամանակ (Հազարամյակ): Երբ չարը կրկին մտնի աշխարհ, Աստված արդարներին կառանձնացնի ամբարիշտներից և կմաքրի երկիրը կրակով: